

1989

СУПУТНИК ЗДОРОВ'Я

За кілька годин до Нового року затишні жили кімнати, холи і бездоганної чистоти лікувальні кабінети вузівського санаторію - профілакторію спорожніють, бо останній у старому році заїзд вичерпає свій оздоровчий двадцятичотириденний ресурс. Важко сказати, що останнім з 1455 студентів, викладачів і співробітників, які тут перебували, залишить цей популярний в інституті заклад здоров'я.

Ще б пак! За підсумками суперництва серед аналогічних багатосотенних здравниць вузів країни саме наш виборів друге призове місце. Не знаю, хто «золото» дістав, але в конкурсі, в якому брали участь московські, ленинградські, київські та інші імениті вищі учбові заклади, таку оцінку здобути ой як нелегко. Тим-то і славна перемога колективу санаторію - профілакторію ВПІ.

— Де шукати витоки, дійсно, великого успіху колективу? — з таким запитанням звернувся я до головного лікаря санаторію П. П. Коби.

— Давайте, домовимося так: краще раз подивитися, ніж сто разів почути. Отже, зробимо своєрідну екскурсію по нашому профілакторію.

В цих коротких нотатках я висловлюю свої особисті враження від відвідування однієї з кращих, як свідчать матеріали обстежень, вузівських здравниць. Повірте, доводилося мені відпочивати в досить прес-тижних, так би мовити, «номенклатурних» київських, чорноморських і кавказьких санаторіях, але те, що я побачив у лівому крилі гуртожитку № 3, де три поверхи

займає профілакторій, достойне, справді, вищої оцінки та ще з вагомим плюсом.

Судить самі: в стандартних тіснотавих кімнатах вдалося розмістити аж тринадцять лікувальних кабінетів. Приміром, фізіотерапевтичний має сучасне обладнання для лікування електросном; інгаляторний, насичений приладами так, що одразу може обслужити близько двадцяти чоловік. І це на сто відпочиваючих. Мимоволі пригадуються ялтинські санаторії з їх нудними чергами до інгаляторів...

А взяти, приміром, кабінети лікувальної фізкультури, голкорексостерапевтичного лікування, психологічного розваження, стоматологічний, ванне відділення з п'ятьма видами оздоровлення... Де там тягати фешенебельний «Лісовий поляни», що прихована від людського ока в Дарницьких лісах!

Коротше, інститут має, справді, зразковий оздоровчий комплекс. В його створення і становлення вкладено чимало сил, підприємницької ініціативи керівництва вузу, зокрема, ректора І. В. Кузьміна, Заслуженого лікаря УРСР П. П. Коби, який трудиться тут з дня заснування профілакторію в жовтні 1982 року.

Полковник медичної служби у відставці, учасник минулої війни, вихованець військово-медичної академії імені С. М. Кірова, Павло Полікарпович з допомогою колег, лікарів О. М. Чорний, Н. Й. Великої, медсестер М. К. Гладкої, Г. П. Зелінської, Я. Й. Присяжнюк, О. С. Дем'янчук, зрештою, всього згуртованого ним колек-

тиву, в якому щіни нараховується чотири десятки медиків і обслуговуючого персоналу, встиг за останні роки зоронти оагато нововведень, що, ясна річ, і вивело профілакторій на всесоюзну першість.

Окремо скажу про їдальню. Як не говорити, а за півтора карбованця тричі смачно і калорійно нагодувати студента чи викладача, справа не проста.

Цікавлюсь меню, «Будь ласка»,—ввічливо подає його завідувачий їдальнею В. В. Репуха. Диву даєшся, коли на оті обшипані півтора ре, шеф-повар Я. І. Сивакова умудряється виготовити дванадцять найменувань страв, з них, до речі, три м'ясних. А калорійність? Подумати тільки — 3,5—4 тисячі одиниць. Тут немала заслуга експедитора, зав. продовольчим складом К. А. Карапетяна. Старається людина, щоб стіл був щедрим.

Я теж побував задля інтересу. Подали салат-олів'є, український борщ, чебуреки, компот. Кошторисна вартість набору страв — 47 профспілкових копійок. В уяві промайнула забруднена «столовка» де-там по центральній винницькій вулиці з її кухонними пахощами, клубами пари і безапеляційними словами касирки: «Кладіть руб двадцять!»...

Думка всіх, хто у той день столувався, була однозначною: «Добре годують, смачно і вдосталь».

Ось такий наш санаторій - профілакторій під романтичною назвою «Супутник». Дійсно, він став надійним і справжнім супутником нашого з вами здоров'я.

Д. БОРИСОВ.

Сходження

Фінішує 1988 рік і, зібравшись у колі друзів, можна згадати найяскравіші події. Багато захоплюючих справ було в студентів і співробітників ВПІ, котрі зайняті в секції альпінізму.

За старою, доброю традицією минулі зимові канікули проходили в Карпатах. Невисокі гори дуже зручні для тренувань і перевірки перед сезоном альпатаборів. Здійснили два лижні походи карпатськими стежками, сходження на вершини Добушанську, Тивулю, Чорну Кльову, Братську та інші.

У травні наша секція брала участь у зборах в районі Єридагу в Дагестані. Здійснили два складних сходження, побували в Дербенті, познайомилися з фортецею Нарин-

Гала (там — друга за довжиною після китайської кріпосна стіна — археологи впевнені, що вона на 30 кілометрів йде в Каспійське море).

Багато радощів і вражень привозять хлопці і дівчата з подорожей у казковий світ гір. Кожен там залишає частку свого серця, знаходить щось для себе — чарівну природу, низькі зорі, неповторні зустрічі в горах Тянь-Шаню, наприклад, знайшов свою долю член нашої секції Вася Малицький. Пригланулась йому дівчина з Новосибірська. Минулої осені зіграли весілля.

Коли закотиться літо і настане новий навчальний рік, наша секція знову разом. Поступово вичахає запал літніх вражень, заступають їх інші справи,

а, в основному, скалолазання. Альпіністи продовжують тренування за будь-якої погоди, змагаються між собою. В жовтні поточного року напружена боротьба між початківцями скалолазання точилась на скелях водної станції «Динамо». Змагання проводились на трасах індивідуального лазання і парних гонок серед чоловіків і жінок. Наша команда дещо поступилась команді педінституту, а призіві місця зайняли Олег Рябий, Василь Малицький, Вікторія Кравченко...

На обласних змаганнях домоглися успіху і виконали нормативи другого спортивного розряду зв'язка В. Гаркун — В. Малицький, в індивідуальному лазанні знову відзначився Вася Гаркун і Галя Дудкіна.

Серйозним випробуванням були змагання «Пам'яті Володимира Ареф'єва» 27 листопада. Склелі вже засипало снігом, не всім удалося пройти три траси, але перемогу нашому інституту принесли Василь Гаркун, Галя Дудкіна, Сергій Крученко. Їм вручено перехідний кубок спортклубу «Олімп» і самовар з пам'ятним написом.

Життя в секції не затишає й на день — тренування, заняття з новачками, виїзди на улюблені скалодроми. Тренування проводяться шість разів на тиждень (обов'язкове відвідування трьох із них на вибір). Двічі на тиждень займаємося в спортзалі. Є час сауни. У неділю для бажаючих — заняття на скелях.

Від імені колективу нашої секції хочу привітати всіх туристів, альпіністів, скалолазів і тих, хто до нас ще не записався, з наступаючим Новим роком. Щирої вам радості, успіхів у навчанні і спорті.

Ірина ЧЕЛПАНОВА,
випускниця факультету
обчислювальної
техніки.

На знімку: В. Вітюка.
обід у горах.

Найвеселіший серед першокурсників

Треба зразу сказати, що це редакція бере на себе сміливість присвоїти таке звання Андрію Павлюку, а журі, яке незадовго до Нового року судило фінальну зустріч

декількох команд кмітливих і винахідливих, назвало його трохи на заморський лад — містер Гумор.

Містер, то й містер, аби тільки наш, і аби

справді веселий.

Ну, а тепер — ближче знайомство.

Андрій — студент факультету, обчислювальної техніки (група 3 ЕОМ-88). Йому лишень 17 ро-

ків. Родом з Жмеринки. Батько — вчитель фізкультури, мати — працівник торгівлі. Школу закінчив добре — п'ять четвірок.

Чи мав до інституту якінебудь успіхи в гуморі?

— Ніяких, — каже Андрій. — А в нашу команду кмітливих і винахідливих пішов, правда, за власним бажанням: якщо є нагода посміятися, то я її не обминаю. Як так вийшло, що саме я завоював приз найвеселішого?

Мені справді було весело весь вечір. А коли вручали отого вухатого песика, з яким я на фото, то стало ще веселіше. Правда, хлопці тепер жартують: «Дивись-но. Може стати не до сміху на екзаменах, якщо трапиться викладач, котрий не розуміє гумору»...

Ну, якщо трапиться... Але хіба такі є? Не вірю. Я за характером — оптиміст.

НА ЗИМОВІ КАНІКУЛИ

Такого у нас ще не практикувалось і не пробувалось. Вперше під час зимових канікул для учнів 1—6 класів при інституті влаштовується своєрідний піонерський табір. Впродовж дванадцяти днів з 30 грудня по 10 січня тут відпочиватимуть сто дітей, чий батьки працюють у ВПІ.

Робиться це, звичайно, для того, щоб діти не вешталися цілими днями без мети і догляду, щоб канікули їхні були змістовними, цікавими й веселими.

Табір працюватиме з дев'ятої ранку до 17.00. Путівки безкоштовні. Ді-

ти забезпечуються сніданком і обідом. Вечеря і ночівля — дома.

У програмі культмасових заходів — святкова ялинка на стадіоні з карнавалом, іграми, конкурсами. Це другого січня. Передбачено також знайомство з найцікавішими кафедрами інституту, спортивні змагання «Веселі старты», прогулянки до лісу, конкурси малюнка, снігової скульптури, інсценуваної пісні, екскурсії на концерти й спектаклі.

Г. АШУРОВА,
завідуюча дитячим
сектором клубу ВПІ.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.